

Tentoonstelling: Ik ben een vreemdeling op aarde. T/m 18 nov in het Bijbels Museum, Herengracht 366-368, A'dam. Ma t/m za 10-17u, zo 11-17u. Inl: www.bijbelmuseum.nl

Door INE POPPE

Voor de vijfde keer schreef het Bijbels Museum in Amsterdam een kunstprijs uit, dit jaar in de categorie 'nieuwe media'. Meer dan tachtig kunstenaars schreven zich in, twaalf werden er geselecteerd voor de tentoonstelling *Ik ben een vreemdeling op aarde*. De titel komt uit psalm 119: „Ik ben een vreemdeling op aarde, verberg uw geboden niet voor mij.” Psalm 119 is een lofzang op het naleven van Gods regels. De boodschap staat haaks op de mentaliteit van de kunstenaar, die het Goddelijk bevel juist zal bevragen.

De meesten stuurden werk in dat ze toch al hadden liggen en dat binnen het thema paste. Frank Starik laat bijvoorbeeld zijn project *De enzame uitvaart* zien. De presentatie in het Bijbels Museum is lang niet zo interessant als het project zelf: sinds 2002 worden er door verschillende dichters onder leiding van dichter/kunstenaar Starik poëtische lijkredes voorgedragen bij eenzaam gestorvenen. Verslagen van deze uitvaarten staan genummerd op zijn website.

Nynke Deinema 'Drowning in blankets'

Starik kreeg een eervolle vermelding.

De hoofdprijs ging naar Sabine Mooibroek. Haar video is te zien in een van de grote grachtenkamers – het museum is gevestigd in twee aangrenzende herenhuizen – en gaat over asielzoeker Patrick, een vriend van Mooibroeks moeder in Zwitserland. Haar bijdrage is een chaotisch, associatief portret dat gezien het dramatische verhaal (zelfmoord) zou moeten ontroeren maar helaas onvoldoende boeit, mede door de wat klunzige montage en cameravoering.

Dan ziet een documentaire over het conflict in Israël in een nevenzaal, onderdeel van de vaste collectie, er een stuk interessanter uit. De video van Nynke Deinema duurt maar een paar minuten en heet: *Drowning in blankets*. Een figuur waar je alleen het haar van ziet, gooit de ene na de andere de-

ken over haar hoofd. Dekens met een gat erin waardoor het haargordijn steeds weer te voorschijn komt.

Nu is 'nieuwe media' natuurlijk een lastige term, want wat is nieuw? Het Bijbels Museum toont vooral video's, een kunstvorm die toch alweer veertig jaar meegaat. Voor sommige films is geduld een vereiste. Geduld dat zo nu en dan moeilijk op te brengen is omdat je wordt afgeleid door wereldse zaken zoals het indrukwekkende gebouw dat uitlokt tot onderzoek. De ruimten waarin de vaste collectie en deze tentoonstelling getoond worden, liggen naast elkaar en zo loop je zomaar in het Schoutenkabinet. In een vitrine ligt een in doeken gewikkeld kattenlijkje naast een schedel met dichtgestopte ogen, objecten die in de vroege negentiende eeuw zijn meegenomen uit het beloofde land.

De bijbelcollectie in de kelder is ronduit geweldig. Via computerschermen is het mogelijk door de geïllustreerde eeuwenoude bijbels te bladeren. Deze toepassing komt dicht in de buurt van wat je 'nieuwe media' zou kunnen noemen.

In die zin kun je zeggen dat de opzet slaagt: de tijdelijke expositie leidt naar de vaste collectie van het museum. Juist de combinatie van jonge, hip aandoende kunst en historische artefacten leveren een boeiend bezoek op.

NRC Handelsblad.